

РЕШЕНИЕ

№ 28502

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разглежда дело номер **3292** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба, подадена от М. В. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. С. срещу Ревизионен акт /РА/ № 2221924001539-091-001/18.10.2024г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП – С., частично изменен и потвърден с Решение № 76/24.01.2025 г. на директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП. С оспорения ревизионен акт на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2023 г., задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от м. 01. 2018 г. до 31. 12. 2023 г., ведно със съответните лихви за забава. Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, излага доводи за незаконосъобразност на РА като неправилен и необоснован. Счита, че направените в него фактически констатации не кореспондират със събраните доказателства. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и моли съда да отмени ревизионния акт. Не претендира разноски. Ответникът по делото – Директора на Д"ОДОП" –С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез процесуалния си представител – юриконсулт Н. оспорва жалбата и смята, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Претендира юриконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки. Административен Съд С. - град, I отделение, 71 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените 1/10 становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното: Със Заповед №Р-22221924001539-020-001 от 28.03.2024 г., връчена на 09.04.2024 г., лично на лицето, изменена със Заповед №Р-22221924001539-020-002 от

05.07.2024 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01 -849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложило извършването на ревизия на М. В. Т., за определяне на задълженията за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите 01.01.2018 г. -31.12.2023 г.

На основание чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е определен срок на ревизията до 09.07.2024 г. С втората заповед срокът на ревизията е удължен до 09.09.2024 г. по реда на чл. 114, ал. 4 от ДОПК. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221924001539-92-001/20.09.2024 г., срещу констатациите на който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Ревизията приключва с РА №Р-22221924001539-091 001/18.10.2024 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 04.11.2024 г., по електронен път. Установени са допълнителни задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 37 958,04 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 20 525,38 лв. С цел обективното установяване на всички факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в РД, раздел II „Процесуални действия“, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на лицето са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/, описани на стр. 4 в РД. В отговор на първото ИПДПОЗЛ са представени само декларация за разкриване на банкова тайна и декларация за електронен адрес. По останалите две искания не са представени 2/10 никакви доказателства. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „ЛУРГИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ПЛИЙЗ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЕЛТА ПЪРТНЪР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЛУП - 91“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АМ ФАРМАСЮТИКЪЛС“ ООД с ЕИК[ЕИК], Д. Т. М. с ЕИК[ЕИК], В. Д. В. с ЕГН [ЕГН], А. А. КЪОСЕ с ЕГН [ЕГН], „СВЕТА АНИНА ЕСТЕЙТС“ ООД с ЕИК[ЕИК], „НН ФРИЗ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БИ ЕН ЕС ИНОВАЦИИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „АРД КЪНСТРАКШЪН“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „ОРФЕЙ ТУРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За резултатите от извършените проверки са съставени протоколи по реда на ДОПК, които са намерили отражение в констативната част на РД. На основание чл. 47 във връзка с чл. 37, ал. 1 и ал. 5 от ДОЖ са отправени запитвания и искания за представяне на документи и писмени обяснения до външни институции и грети лица: до търговските банки в страната, други финансови институции, Столична община, Столична дирекция на МВР, до дружества, извършващи парични преводи, комунални и телекомуникационни услуги и др. Отговорите са намерили отражение в констативната част на РД и са взети предвид при определяне на задълженията на М. В. Т.. На ревизираното лице са връчени уведомления по чл. 124 ал. 1 от ДОПК и по чл. 17 ал. 1 от ДОПК, като от него е изискана декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, в която да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране и техния размер /по образец, приложен към искането/. За 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2023 г. е установено превишение на притежаваното имущество и извършените разходи над декларираните доходи, поради което ревизията е извършена по особения ред, регламентиран в чл. 122 -124 от ДОПК. За определянето на основата за облагане по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК е направен

анализ на всички относими към задълженото лице обстоятелства, които са описани в РД за съответната година. Въз основа на събраните доказателства органите по приходите са установили, че М. В. Т. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 и чл. 12 от ЗДДФЛ дължи данък върху получените облагаеми доходи от източници в България и в чужбина. Семейно положение - женен с две непълнолетни деца. Притежава дялове и участия в 15 търговски дружества, описани на стр. 2 - 3 в РД. От м. 3/10 11.2020 г. до м. 06.2021 г. е изпълнител по договор за управление и контрол в „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕШЪНЪЛ“ ЕООД. Няма разпоредителни сделки с недвижимо имущество. Сделките за покупки и продажби на МПС са описани на стр. 21 - 22 в РД.

Сумите с които са закупени, съответно продадени МПС са взети предвид при извършена съпоставка на получените доходи и извършените разходи от лицето за съответната година. М. В. Т. има регистрирани преминавания през гранично контролните пропускателни пунктове /ГКПП/ „Г.“, „Капитан А.“, „Златарево“ и „К.“. Тъй като не е представил документи за извършени разходи при пътуванията, органите по приходите са определили размер на разходите, на база регламентираните с Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. Броят на дните в които е пътувал е съобразен с датата на излизане и датата на влизане в страната. Установено е движението по разплащателните му сметки, техните начални и крайни салда за всяка една от ревизираните години. За 2018 г. М. В. Т. е подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, попълнена само в приложение №11, в което е декларирал предоставени заеми на Д. М. и В. В. в размер на 261 700,00 лв. За останалите години не е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. По данни от ИС на НАП са установени направените покупки от регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ лица. Установени са разходите за придобиване на дялове в търговски дружества, съответно получените доходи от продажба на дялове, както и получените парични средства през ревизираните години. Относно притежаваните парични средства в брой към 01.01.2018 г. лицето не е декларирало наличието на такива. Ревизиращите са приели за налични парични средства в брой сумата 0,00 лв. Основание за това е извършеният анализ на получените доходи и направените разходи в периода 01.01.2013 г. 31.12.2017 г., предхождащ ревизирания, при който са констатирани, че лицето е извършило покупки в размери, надвишаващи получените от него доходи, поради което не би могло да разполага с парични средства в брой към 01.01.2018 г. Анализът на установените факти и обстоятелства е описан подробно на стр. 18 19 в РД. При извършената съпоставка на получените доходи и извършените разходи е установено превишение на разходите над доходите за 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2023 г., съответно е формирана годишна основа за облагане, както следва:- за 2018 г. е установен недостиг на парични средства в 4/10 размер на 257 061,15 лв., който формира годишната данъчна основа за облагане по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

Върху така формираната годишна данъчна основа е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 25 706,15 лв.:- за 2019 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 65 634,24 лв., който формира годишната данъчна основа за облагане в размер по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Върху така формираната годишна данъчна основа е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 6 563,42 лв.:- за 2020 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 10 057,42 лв. При проверка в ИС на НАП е установено, че ревизираното лице е правило за своя сметка вноски по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, чийто размер е 899,02 лв. Формирана е годишна данъчна основа за облагане в размер на 9 158,40 лв. /10 057,42 лв. - 899,02 лв./ Определеният по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ данък е в размер на 915,84 лв.- за 2021 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 37 111,78 лв. По данни от ИС на НАП е установено, че лицето е направило за своя сметка вноски за

здравно осигуряване в размер на 158,55 лв. Формираната годишна данъчна основа за облагане е в размер на 36 953,23 лв. /37 111,78 лв. - 158,55 лв. Върху така формираната годишна данъчна основа е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 3 695,32 лв.;- за 2023 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 10 773,47 лв., който формира годишната данъчна основа за облагане в размер по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Върху така формираната годишна данъчна основа е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 1 077,35 лв. В хода на съдебното производство е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено по делото. Установяванията на вещото лице по поставените въпроси съдът приема за установени факти и обстоятелства по делото и конкретно следно: източниците на доходи на ревизираното лице за ревизирания период са установени въз основа на наличните по делото документи- информация от НАП, банки и други институции, като вещото лице е посочило същите в табличен вид на стр. 6 в таблица 2. Вещото лице е констатирало, че по делото няма приложени данни, че декларираният за получен към 31.12.2018 г. заем в размер на 299 500 лева, действително е получен. Декларираната сума по получени заеми към 31.12.2018 г. е включена в приходната част на анализа. Отразени са постъпленията по банковите сметки на лицето и е анализирано движението на паричните средства за ревизирания период.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи: 5/10 Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от процесуално легитимирано лице - адресат на оспорения Ревизионен акт, с правен интерес от оспорването, при наличие на предвидената абсолютна процесуална предпоставка за допустимост – приключило административно производство пред по горестоящия административен орган. Съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт е лимитиран в хипотезата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК и включва преценка относно компетентността на органа, спазването на изискванията за форма и съдържание, административно – производствените правила и материално правните разпоредби. Ревизията е възложена, в срока по чл. 109 от ДОПК, от компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК – началник на сектор в ТД на НАП – С. с правомощия, предоставени и от директора на ТД на НАП – С.. Извършена е от органи по приходите със съответната териториална компетентност, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Оспореният РА отговаря и на изискванията на чл. 7, ал. 1 вр. чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Преобладаващата част от актовете в ревизионното производство са създадени като електронни документи с положени квалифицирани електронни подписи (КЕП) на органите по приходите, които са ги създали. Електронният документ, съгласно чл. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) и чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО е приравнен на създаден в писмена форма документ, ако съдържа електронно изявление. Авторството на електронното изявление, съгласно чл. 13 от ЗЕДЕУУ, се установява от електронния подпис, който представлява информация в електронна форма, добавена или логически свързана с изявлението. Електронният подпис и КЕП, по смисъла на чл. 16 от ЗЕДЕУУ, са приравнени на саморъчен подпис върху документ, създаден в писмена форма.

Създадените електронни документи ЗВР, ЗИЗВР, РД, РА с положени КЕП на органите по приходите, които са ги издали, отговарят на изискванията за форма по чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, съгласно фикцията по чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ. Изпратени са като електронни съобщения и са връчени, по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК, на посочен за целите на ревизията електронен адрес на ревизираното лице. В съответствие с приложимата, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, разпоредба на чл. 184, ал. 1 от ГПК, електронните документи са възпроизведени като преписи на документ в

писмена форма на хартиен носител, заверени са от служител на ТД на НАП – С. и 6/10 са приложени към административната преписка, изпратена с жалбата. Валидността на квалифицираните електронни подписи на органите по приходите е удостоверена от представените към преписката удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителните услуги. Решение № 76/24.01.2025 г. на директора на Дирекция "ОДОП" – С. (л. 10), с което е изменен/потвърден Ревизионен акт № 2221924001539-091-001/18.10.2024г. е валидно, доколкото е съобразено с изискванията на чл. 155, ал. 1, изр. първо, предл. трето и ал. 2 ДОПК. Решението обаче не е мотивирано изцяло и изчерпателно, с оглед установените по време на ревизията факти и обстоятелства, но това не отменя задължението на Съда да реши делото по същество (чл. 160, ал. 1 ДОПК). Подадената пред Съда жалба, против РА е процесуално допустима и условно основателна, но по причини, съвсем различни от изложените в нея. Спорът по делото основно е правен и изисква оценяване доказателствената стойност на твърденията на оспорващия от една страна, и от друга – преценяване на ревизионния акт, от гледна точка правилно прилагане на относимите за случая материалноправни норми на ЗДДФЛ, както и на процесуалните правила по ДОПК. Съдът дължи да обсъди твърденията на жалбоподателя и да отговори, правилно ли е извършеното с РД съпоставяне между установените, но недекларирани приходи с установените и неоспорени разходи, и конкретно – правилно ли са определени величините на т. нар. "начално салдо" и "крайно салдо" за отделните години, включени в обхвата на ревизията. Процесните задължения на М. Т. за "данък върху годишната данъчна основа" по чл. 17 ЗДДФЛ са определени с ревизионния акт по аналогия, като е приложен процесуалният ред по чл. чл. 122 и сл. ДОПК. Издателите на акта са дефинирали конкретно изброените в ал. 1 на чл. 122 ДОПК обстоятелства, по смисъла на т. т. 1, 2, т. е. – "до започване на ревизията не е подадена декларация; налице са данни за укрити приходи или доходи. Прилагането на процесуалния ред по чл. чл. 122 - 124 ДОПК е поставено в зависимост от субективната преценка на органите по приходите, което означава, че те разполагат с оперативна самостоятелност, спазвайки реда по чл. 124 ДОПК, съобразявайки условията на чл. 122, ал. 2 и на чл. 123 от същия кодекс, да се възползват от презумпцията, регламентирана с последната разпоредба. Касае се за възможност да бъде извършено облагане, с оглед изискванията на ЗДДФЛ (за процесния случай), след преценка за наличие на обстоятелствата, изброени в ал. 1 на чл. 122. При ревизия по аналогия презумпциите и предположенията за определяне размерите на укрити доходи/приходи следва да бъдат използвани само тогава, когато за анализирането на посочените в 7/10 ал. 2 на чл. 122 ДОПК обстоятелства не са налице каквито и да било обективни данни, но в същото време бъде установено наличие на данни за укрити (недекларирани) приходи/доходи. За обезпечаването на възможността за данъчно облагане по аналогия създадените специални процесуални правила целят да бъде преодоляна фактическата невъзможност за обективно (въз основа на писмени доказателства) установяване на данъчни задължения. В тежест на ревизиращите органи по приходите е да установят в хода на ревизията обективното наличие на особен случай, да обосноват този извод и да го подкрепят със съответните доказателства, приемайки, че е оправдано да се премине към установяване на задължения за облагане с данък по специалния ред (по аналогия). Съдът приема, че ревизиращите органи, съставили РД № 2221924001539-92-001/20.09.2024 г. и издали РА № Р 2221924001539-091 -001/18.10.2024 г. са разполагали с материалноправните основания на чл. 122, ал. 1, т. т. 1, 2 ДОПК, да определят задълженията на М. Т., за данък върху доходите на физическите лица, по аналогия. Не е спорно, че за ревизираните периоди 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2023 г. той не е подал декларации, с изключение на 2018 г. Установените по време на ревизията факти за извършени разходи (отново неоспорени) сочат да е разполагал с парични средства, които не са били деклариран по надлежния ред, следователно се предполага да са били укрити.

Според чл. 123, ал. 1 ДОПК, "в случаите по чл. 122, ал. 1, при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства". С други думи, приложима за процесния случай е презумпцията по чл. 124, ал. 2 ДОПК, а именно че "в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства". Съдът приема за доказана по несъмнен начин тезата на органите по приходите, която не бе съответно оборена от страна на жалбоподателя, посредством писмени и/или гласни доказателства. Относно очертаните по – горе спорни въпроси. Недоказано е, според настоящия съдебен състав твърдението за получени заеми към 31.12.2018 г. в размер на 299 8/10 500 лева, удостоверено от вещото лице, изготвило ССЧЕ. Съгласно заключението няма данни по делото, че заем в такъв размер действително е получен, което навежда до извода, че от приложените документи не се доказва по безспорен начин, че сумите са били предадени на М. Т. и той е имал възможност да се разпорежда с тях. Не са ангажирани доказателства от жалбоподателя в обратен смисъл. От друга страна, редът за облагането по чл. чл. 122-124 ДОПК, по "аналогия" цели именно преодоляване дефицита на писмени доказателства. В хода на ревизията е отправено искане до „Делта Партньър“ ЕООД за предоставяне на документи относно предоставени заеми, но такива не са представени. Видно от ГФО, в Отчет за парични потоци на дружеството „Делта Партньър“ ЕООД за 2018 г., същото няма отразени парични потоци, свързани с предоставяне на заеми. В този смисъл съдът не кредитира заключението на съдебно счетоводната експертиза в частта, че декларираната като получена сума следва да бъде включена в приходната част на анализа, въпреки заявеното в предходното изречение, че към делото няма приложени документи, от които да е видно, че заемите действително са получени.

За 2019 г. недостигът на парични средства от 65 179,24 лв. не следва да бъде определян на 22 253,49 лева, както е посочило вещото лице, с оглед изложеното по-горе касаещо предоставения заем. За 2020 г. недостигът на парични средства правилно е определен в размер на 10 057,42 лева. Така заключението на вещото лице. За 2021 г. съдът приема, че годишното данъчно задължение възлиза на 3661,10 лева, съобразно изменения размер с решението на директора на дирекция ОДОП. Независимо от заключението на вещото лице (л. 162 гръб), последното не е включило и разходите за платени глоби, наложени от МВР в размер на 1015,00 лева, което е сторено в РА. За 2023 г. годишното данъчно задължение правилно е определено в размер на 830,91 лева при съобразяване със заключението на вещото лице. Неточното (недостовърно) деклариране на доходи в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ определя пропуската на задълженото лице като форма на укриване, въведено като основание по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред. В този смисъл, законосъобразно установените значителни превишения на разходите над получените доходи са включени при формиране на данъчната основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК като доходи по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди. От процесуалното поведение на жалбоподателя може да се 9/10 направи извод, че се търси удачен начин за установяване на източниците на констатираните наличности по банкови сметки към началния ревизиран период. В тежест на ревизираното лице, съгласно чл. 154 от ГПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК, е да докаже фактическите обстоятелства, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. В ревизионно производство, а при административното и съдебно обжалване на РА, от

жалбоподателя не са представени доказателства, които позволяват да бъдат оборени законовите презумпции по чл. 123, ал. 1, т. 2 и чл. 124, ал. 2 от ДОПК. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена. На Националната агенция за приходите – юридическото лице, в чиято структура е органът-ответник, следва да се определи юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК (Изм. – ДВ, бр. 17 от 13.02.2026 г.) във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с § 5 и чл. 12 и 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България съдът определя в размер на 150 евро.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София град, Първо отделение, 71 състав
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. С., със съдебен адрес: [населено място], [жк], [улица], вх.Б, ет.1, ап.16 срещу Ревизионен акт /РА/ № 2221924001539-091-001/18.10.2024г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП – С., частично изменен и потвърден с Решение № 76/24.01.2025 г. на директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, с което са установени допълнително данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2023 г., в общ размер от 37 663,70 лева, ведно със съответните лихви. ОСЪЖДА М. В. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. С., със съдебен адрес: [населено място],[жк], [улица], вх.Б, ет.1, ап.16 на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 150 (сто и петдесет) евро за юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ